

Formanden: Til dette Udvalg er man enig om at vælge: *Dalsgaard, Høst, P. G. C. Jensen, Johansen, Lewinsky, Moltke-Bregentved, Piper, Jens Rasmussen og Sonne.* Hvis ingen Bemærkning fremkommer, ere de valgte. (Ophold.) Det er altsaa Tilfældet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 62 af 23. April 1897 om Begunstigelser for en Kreditforening af Ejere af industrielle og dermed i Klasse staaende Ejendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2135—40).

Sagen sattes under Forhandling.

Johnsen: Som det maaske vil erindres, i alt Fald af de Medlemmer, som da vare i dette Ting, blev Loven af 23. April 1897 om en Kreditforening for industrielle Ejendomme gennemført ikke uden Vanskelighed, idet der var en ikke ringe Modstand mod Oprettelsen af en saadan Kreditforening, blandt andet, fordi det kunde blive forbundet med større uberegnelig Risiko at oprette en slig Kreditforening, da de industrielle Ejendomme som oftest have en mindre stabil Værdi og ere underkastede større Prissvingninger end faste Ejendomme i Almindelighed. Fra alle Sider var man dog enig om, at der i alt Fald maatte vises Forsigtighed ved en saadan Kreditforenings Oprettelse, og denne Betragtning gav sig Udtryk i forskellige Bestemmelser, der vare strengere end for Kreditforeninger i Almindelighed, blandt andet den, at der af Laantagerne skulde indbetales en aarlig Ydelse af 2 pCt., foruden den stipulerede Rente, til Dannelse af en Reservefond, indtil denne havde naaet en Størrelse af 10 pCt. af Kasseobligationernes Beløb. Først naar denne Størrelse var naaet, kunde der finde Afskrivning Sted paa Debitorernes Gæld. Det er denne Bestemmelse, der her foreslaas forandret saaledes, at af disse 2 pCt. kan indtil 1 pCt. efter Indenrigsministerens

nærmere Afgørelse anvendes til Afdrag eller Afskrivning paa Medlemmernes Gæld, uanset at Reservefondens ikke har naaet en Størrelse af 10%. Om en saadan Forandring i Vilkaarene for Udlaan vil have saa stor Betydning for Kreditforeningens Fremgang, som Bestyrelsen synes at tillægge den, skal jeg lade staa hen. Men jeg skal erkende, at den nævnte aarlige Ydelse i alt Fald er meget betydelig og vist nok større end nødvendigt, og det var da ogsaa under Overvejelse, da Forslaget til Loven af 1897 var til Forhandling her i Tinget, om man ikke burde nedsætte den. Men da Bestemmelsen indeholdtes i det af Regeringen forelagte Lovforslag og desuden var indført i Forslaget paa Initiativ af de Mænd, som havde ønsket en slig Kreditforening oprettet, og da det jo altid er af stor Betydning, navnlig for en ny Kreditforening og særlig paa et nyt Omraade, at der haves en stor Reservefond, blev man enig om at bibeholde Bestemmelsen. Nu, da Kreditforeningen har været i Virksomhed i hened en halv Snes Aar og virket paa en saadan Maade, at der formentlig ikke er Anledning til at frygte for dens Soliditet, er der formentlig ingen Grund til at nægte denne Lempelse i Vilkaarene for Laantagere, som Bestyrelsen for Kreditforeningen har ønsket, og som her foreslaas. Det maa jo ogsaa herved erindres, at det ved Bedømmelsen af en Kreditforenings Soliditet ikke altid i første Række kommer an paa, om Reservefondens er lidt større eller lidt mindre, men meget mere paa, hvorledes Kreditforeningen i det hele administreres, om Udlaanene ikke ere forhøje, om Taksationerne ere paalidelige, og hvad der ikke er af mindst Vigtighed for en Kreditforening som denne, om der finder et nøje og stadigt Tilsyn med Panterne Sted. — Jeg finder derfor, at der kan være Rimelighed for at imødekomme Kreditforeningens Bestyrelses Ønske, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det her foreligger.

Jørgen Berthelsen: Ogsaa jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag. Det er naturligvis rigtigt og